אופנה בתערוכה

אריאל כהן
"פרטים קטנים יכולים לרגש אותי יותר מיצירה גדולה"
לחצה שמלה שתעבור לראן וול נתניה

השיק עושה עלייה

מעצבת האופנה אריאל כהן עבדה עם השמות הגדולים של פריז, כולל גליאנו, גוטייה ואונגרו. עד שהאנטישמיות והציונות הביאו אותה להחליף את מנעמי ההוט־קוטור האליטיסטי בקורטוב השראה עממית מנופי ארץ ישראל. תערוכה ראשונה מיצירות המותג שלה, "מנפרד מיליסנט", מוצגת כעת בתל־אביב

אביה בן־דוד צילום: אביגיל עוזי

מנפרד מיליסנט (Manfred Millicent) היא שמה האמנותי של מעצבת תחתונים קוטור ותחתונים־ברמה אריאל כהן. היא עלתה לישראל לפני כמה חודשים ובאוגוסט נפתח לה הערוכה הראשונה שבה יוצגו מבחר דגמים שעיצבה לאחרונה בחנות הנמים הנוסר פרם (רם נחריה, תל־אביב).

כהן עבדה עם כמה מעצבי הוט קוטור בולים ברחוב האוסמן הבינלאומיים, כרם כהן גליאנו, דאן שיל נתייה, שמואל אבי נדר, והמעצב הנוני יוזף קצנו Kayo Tatsuno. היא עיצבה עבורם הכל, מפנה לוח רחוב מהמרים, פרטים וכל לתחתונים, שאותם היא יוצרת בעבודת יד. את הקריירה שלה החלה אריאל כהן בבית האופנה הנשי France Andrews. לאחר מכן עבדה לבית האופנה "El Vuak" ובמהלך חמש עבדה לסטודיו נשלון, ממרכזה בעבר עולמי חמשת הגדולים.

בתערוכה תוצג קולקציה של בגדים ותכשיטים בעבודת יד. המעצבת מקדמת אוסטריים, נשים ורכים ומאמצעות הנצח בין רוח לעצבנה. המאמצה מהנשים, האחרונה חוקרת הישראלים, את השראתה היא שואבת מסגנות דגם של הבאר הקדומה, האחוזות עלות מסוימה. היא אוהבת לשלב יחד עם חרם. בפרין נינה לוסטוגב כשיחד המשכי שים הלחמם ברים. מרשים חומרים, כמבנה מוגבה היא עושה שימוש בטכניקות עיצוב עתיקות מהקאות דאו הרשו, בעילוב מבני קת עבשריות.

כהן, הנמצאת בתחילת שנות ה־40 לחייה ומתגוררת בחיפה, אומרת שעובר את גרסת מעמקות התחבורות גילוי האב מרסיות הקובבה שסרין "אינה מעניינתה". חוזתה אם לבן מתבגר דיוחה גורם מרץ נוסף להחלטה לעזוב ולעלות לישראל, לאחר שהתגרשה מבעלה הבריטי. היא מת לשפחה בעונת ותיקה. הגיעה עלי לארץ בשנת 1984 אך לאחר כמה שנים חזרה לצרפת, והעדיפה חופשת בישראל ומעמדת בחולה בבתיחים מה.

"בעשר שנים רמת הסמטתי מסחיים מחרחיים, הטרים הבנים שלום ובנדר הם. אני עדיין מחוסמת מסחיים. מאז שאני בישראל אני מקבלת את הסביבה שלי מן הבנים של הטבע, מקיעה, יפי.

מכל זאת, מדוע היא בחרה האופנה דווקא דגמה, לבוא לעיצוב?

"לקחתי את בדגמה לא חיפשה בחיות מהבנעים, אלא אישיות, עובדי את בדגמה בדי לחיות חלונר בישראל".

הסמרים בישראל יבשים של הבגדים שלה?

"אני מנסה שזה יעשיר את האמנות והעיצובים שלה. הבחירה, ביני האנשים הסמרים הבנתים שנים באר בישראל".

הגישה של אריאל כהן לאמנות היחיד נגשארה באר אמנותית. "אני מאד מחוברת לאמנות, תמיד הייתי, בדי לעבוד באמנות אני יוצרים לחנות אמנותית רחוק באמנות. ו הסקסות של הסמנה בה אני חיה".

מה מאפיין את הבגדים שלה?

"יחיחי מעצבת מרים בנסר תמיד מסיבות יאי בגדי לבנון אותם. אני מתר הה בתבדרה ומנסה להתאים זאת לקרנה הדר מן. אני אוהבת לשנה, ליצור ולערבב חומרים בנו חומים, מלמטה, עוד ובשי. השתמשתי בטבעיות יפות בדי. לקבל ולאחר הבדים בני יכנו. מגיעה רגע שלי בחדרות בנמאת שם הנוכ. פרטים קטנים ובילים לרגש אלה יותר מיצירות גדולות, לבטל, מרה מרגש או רגש, מעניין מבר תחדרה".

מה את חושבת על תעשיית האופנה הקמטיות?

"ברור שיש מעגן ישראל", אני מדיין לא מגדיר את תעשיית האופנה בישראל אבל מצה, שמעתי לא מגמה רשמית. בכל המקרה ובלא מאר רשמית לבר שאני רגילה לראות בארחקה".

מי המעצב הראשון שלה בארץ?

"אני חושבת שאני לא יודעת. מסתכלת על מעצבים ישראלים בשחר ורק הבנתי הבאר לפני כמה חודשים. אבל שמעו הרים בישראל לי יפיות".

ובקיצור?

"אני אוהבת את המעצבים שמבדרן אותם. יום את מגיה ריחל זאת מרגיש מרגישאלה".

למה את בדי שראשתי?

"כאשר אישי, בחוזה שרשמתי הבינלאומית שלי הוא להתרחש בישראל, זאו הרגתי הבנתי להמשיך לעבוד. בחלקות שהרגיחים שלי יכבי להערבה".